

Žirovnik, nadučitelj, za tajnika, Janez Poklukar, posestnik in žagar, Andrej Kobav, posestnik, Jože Črne, posestnik in živinozdravnik, Matija Globočnik, kupec, pa za odbornike.

Tako se je ustanovilo vkljub mnogoterim oviram društvo v okolici našega daleč slovečega Bleda, od katerega smemo pričakovati obilo napredka za našo narodno stvar. Društvo ima ravno nasproti farne cerkve novo sobo in šteje uže zdaj okoli 70 udov. Naročilo se je na 12 različnih slovenskih časopisov in ima pri začetku čez 200 raznovrstnih, od dobrotnikov društvu podarjenih knjig. To društvo ima blagi namen, tudi kmetijstvo in obrtnijo podpirati in je prepustilo za gotove dni društveno sobo čipkarski šoli, po rajncem, prezgodaj umrlem Matiji Tonejcu-Samostalu ustanovljeno, katera dobro napreduje, po katerem obrtu se revna dekleta vadijo k pridnemu delu in dobremu zaslužku.

Upajmo, da bota bralno društvo in čipkarija dobro napredovala v poduk in korist naše fare.

Iz Ljubljane. — Gospod deželni predsednik Andrej Winkler odpeljal se je za nekaj dni na Dunaj.

— (*Mestni odbor ljubljanski*) vendar je tudi dal meščanom novoletnico. — Z vpeljavo nove klavnice smelo se je v Ljubljani prodajati samo meso od živine v tej klavnici zaklane. — Gledé vse druge živine ni bilo od nobene strani pomenljivega ugovora, ker se je večidel tudi za čas stare klavnice pod šentpetersko kasarno blizo tako ravnalo; drugače je bilo s klanjem prešičev. — Prešičev poklali so prav mnogo ljubljanski krčmarji — se vé da, domá — ker je doma vsa priprava, ker pri tem delu pomaga vsa družina, posebno pri izdelovanju klobas. — Gostje dotičnih gostilnic pa so uže navajeni, gotove dni tedna ves zimski čas danes v tej jutri v tej gostilni dobiti za mali denar okusnih vsakovrstnih klobas. — Vse to se je po Ljubljani po vpeljavi posilne klavnice, skoraj zgubilo v veliko škodo krčmarjev in v nejevoljo gostov, pa tudi meščanov sploh; in prošnje krčmarjev do mestnega zbora, dovoliti, da bi smeli prešiče zopet doma klati, do zdaj bile so zastoj. Še le k letošnjemu novemu letu zbralo se je iz narodne večine mestnega zbora toliko odbornikov, da se je s silo, samo za tekoče leto, doseglo toliko težko pričakovano dovoljenje, pa s pogojem, da krčmar vse eno plača klavnino in še stroške posebnega ogleda. Upamo, da s tem prvim korakom tudi za zmiraj ostane ugodno rešeno vprašanje, za katero se veliko število meščanov ljubljanskih mnogo bolj zanima, kakor za visoko politiko.

— (*Javna zahvala.*) Naša šola dobila je za „novo leto“ prav častno naznanilo, ob enem pa tudi lep in znamenit dar. Občeznani iskreni narodnjak, blagorodni gosp. dr. Jernej Zupanec, je kot ustanovnik „Glasbene Matice“ v hvaležni spomin na to, ker je prve svoje uke sprejemal v tukajšnji ljudski šoli, blagovoljno določil, da bo ona (naša šola namreč) dobivala vse za njega določene muzikalije v dar in inventarno lastnino, katere bo „Glasb. Matica“ izdala. Častno to naznanilo, kakor tudi vse dozdej izišle muzikalije je podpisani danes prejel; pohiti se toraj, spolniti svojo dolžnost ter izreči blagorodnemu gospodu doktorju najtoplejšo zahvalo. Bog mu plačaj, in mu daj doživeti še mnogo zdravih in srečnih let! Slava!

V Železnikih 4. januarija 1883.

Jos. Levičnik,

učitelj in načelnik krajnega šolskega sveta.

— (*Odbor Matice Slovenske*) zboruje v sredo 10. dan januarja 1883. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LVII. odborovi seji. 2. Naznanila prvostva. 3. Poročilo tajnikovo, oziroma knjižničarjevo o

dobi od LVII. odborove seje. 4. Poročilo književnega odseka o rokopisih. 5. Poročilo gospodarskega odseka. 6. Posamezni nasveti.

— Profesor Boštjan Žepič, rojen leta 1829. pri Tržiču, gimnazijski profesor klasičnih jezikov v Zagrebu, umrl je, kakor ravno zvemo, včeraj 9. t. m. po kratki bolezni. [Z njim zgubimo Slovenci in Hrvatje izvrstnega filologa. Lahka mu bodi zemlja!

— (*Za predstojnico ljubljanskega uršulinskega samostana*) izvoljena je bila zopet dosedanja predstojnica mati Antonija Murgel.

— (*Poštna hranišnice*) pričnejo dne 12. januarija tega leta svoje delovanje, to je, tudi sprejemati denar. Na Kranjskem dobijo ta posel koj z dnem 12. januarija sledeče pošte: Babno Polje, Begnje, Belapeč (Weissenfels), Bistrica Bohinjska, Bistrica ilirska, Bled (Veldes), Borovnica, Cerklje, Cirknica, Col, Dol, Dolenja Vas, Domžale, Gorenja vas, Idrija, Javornik, Kamnagorica, Kamnik, Kočevje, Kokra, Koprivnik, Kranj, Kropa, Krška vas, Krško, Ljubljana mesto in kolodvor, Logatec gorenji, Lukovica, Medvode, Mengiš, Mirna, Mokronog, Moravče, Motnik, Mozel, Nemška Loka, Nova vas, Osilnica, Podbrezje, Postojna, Prem, Radeče, Radna, Radoljica, Raka, Semič, Senožeče, Smlednik, Staritr pri Poljanah, Sv. Križ pri Litiji, Šentjanž, Šentpeter, Šentrupert, Šentvid pri Ljubljani, Škofja Loka, Šmartno pri Litiji, Šmarje, Trojana, Tržič, Vrem, Zagorje pri Savi, Zagurje, Zalog. — Še družih za to odločenih 55 pošt na Kranjskem prične svoje delovanje kasneje. — Na Štajarskem odločenih je v ta namen 280, za Koroško 112 pošt.

— (*Slovenska gledališčna predstava*) igre: „Nasledki krive prisega“, katera je bila sv. treh kraljev dan v deželnem gledališču, bila je z veliko pohvalo sprejeta; prostori vsi napolnjeni. — Naše občinstvo je prav zadovoljno, da nam je po dolgem prenehanju dramatično društvo priredilo zopet enkrat slovensko predstavo. — Svoj redni občni zbor ima dramatično društvo 22. dne t. m. ob 7. uri zvečer v čitalnični dvorani.

— Naša uradna „Laibacher Zeitung“ dobila je od mladega Plenerja nekaj odgovora, v katerem skuša ta državnik dokazati, da je škandalozno vredništvo „Laibacher Wochenblatta“ in pa vodje ustavoverne stranke, nemški patrioti na Kranjskem — vse eno. — Gospodje Schaffer, Deschmann, Schrey bi, kar se vidi, radi imeli, da bi jih vlada za njihove surovosti še hvalila in odlikovala, pa oni časi so, kakor upamo, pri nas za zmiraj minuli. — Nam se samo eno dozdeva, da „L. Z.“ onim gospodom od Deschmannovega organa z resnim in obširnimi odgovorom skazuje preveč časti!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Prihodnja seja državnega zbora je v ponedeljek 15. januarija z ne posebno zanimivim dnevnim redom. — Pretekli teden bil je Dunaj z okolico zopet v veliki nevarnosti povodnji, katera pa vendar končno ni nastala tako huda, da bi bila v mestu samem napravila pomenljive škode. Mnogo ljudi pa se je vendar moralo izseliti za čas nevarnosti. — Drugod pa je Donava napravila veliko škode, podrli mostove, odnesla mline, preplavila polje, daleč navzgor in navzdol po podonavskih krajih. Sicer se je vrtil tudi na Dunaji, kakor po vsi Evropi ta teden razgovor politikov o samoumuru našega zastopnika v Parizu grofa Wimpfena in o smrti, pogrebu in naslednikih Gambette.

Kakor piše „Vaterland“ iz gornjeavstrijskega samostana Reichersberg, bil je tam gospodu poslancu

Gregorju Dobelhammer-j u slovesno izročen viteški križ Franc Jožefovega reda in na govor samostanskega predstojnika odgovoril je odlikovani Dobelhammer: „da on vidi v njemu podeljenem najvišem odlikovanji pripoznanje vodila krščanske države in popravo zoper raztrošene laži, katera bi ne mogla biti boljša in odločnejša. Odlikovanje to velja vsem njegovim somišljenikom, izrekoma tedaj konservativnim poslancem gornjeavstrijskim, s katerimi ga tudi pošteno in veselo deli“.

— Sin našega poslanca grofa Hohenwarta, grof Hugo Hohenwart, nadlajtenant, zaročil se je z grofico Izabelo Marenzi.

Iz Prage. — Kakor mnogokrat poprej, so zopet pri smrti Gambettovi Mladočehi neprijetnosti napravili českemu narodu, sebi pa zaslužili novo spričevalo nezmožnosti s tem, da so telegrafično naznanili predsedniku francoske republike svoje milovanje o smrti Gambettovi ter zagrozili se zoper Nemca, skupnega sovražnika Francozov in Slovanov. — Praška „Politika“ odločno protestira, da bi se izjava Mladočehov smatrala za izjavo českega naroda, čegar poverjeni zastopniki so pri vsaki priliki brez ovinkov priznali korist in potrebo zveze z Nemško. — Vkljub temu podtikajo nemško-nasprotni časniki one izjave vsemu českemu narodu, pošteni nemški časniki pa jih dobro primerjajo s prepevanjem nemško-narodne pesmi „Die Wacht am Rhein“, katero Schönerer in njegova garda pri nas prav posebno navdušeni prepevajo.

Te dni sklicali so tukajšnji „nemško-liberalci“ s Schmeykal-om na čelu velik shod in nameravali so neki razpravo sila važnih zadev; pa namesto pričakovanih poldrugsto deležnikov sešlo se jih je kmaj malo nad 40. Tudi znamenje časa, kakor se zdavnej opazuje tudi v državnem zboru, da mnogo poslancev leve le z nevoljo in iz strahu pred napadi časnikov hodi po potih, katere jim kažejo Herbst, Chlumecky, Tomaščuk.

Vlada namerava nasvetovati za različne po povodnji in slabi letini poškodovane okraje Česke pri ministerstvu izdatne podpore; to jemljejo ustavoverci za povod, da bi se vendar še enkrat sklical česki deželni zbor, kateri je tudi uže prištet k mrtvim.

Iz Rima. — Dne 6. t. m. zasegle so sodnijske oblasti laške doprsni kip Oberdankov, katerega je hotelo ravno ta dan razkriti demokratično vseučiliščno društvo. Trije dijaki, kateri so vabila k razkritju podpisali, bili so zaprti, njihova stanovanja pa preiskana. Vladni „Diritto“ piše: „javno mnenje je žalostne dogodbe zadnjih dni obsodilo. Upajmo, da se ne bodo ponavljale, sicer bi morala vlada temu nasproti prav odločno in kratko postopati. Ministerstvo se ne boji, ako bi se mu očitalo, da ne ravna liberalno. Ne sme se obotavljati v slučajih, ko so v nevarnosti najdražji pogoji obstanka domovine. Ne sme se dopuščati, da se Laški na ulicah prizadevajo zadrege, da se razmera k sosedni oblasti spravi ob veljavo, podlage prijateljstva premakne in Laško prekucne v nevarna sanjarska podvzetja“. — To nam kaže, da ima Laška sladkih besed za nas dosti, dejanj pa nikdar.

Iz Pariza. — 5. dne t. m. umrl je nagloma general Chanzy, izvrsten vojak; pogreb njegov bil je dne 8. t. m. v Chalonsu s. M. sijajin na državne stroške. — O pogrebu Gambettovem so bili časniki zadnjih dni polni. Republika sama vredila in plačala je pogreb po moči sijajno. Časniki trdijo, da se v Parizu kaj tacega ni videlo, od kar so tje prinesli truplo Napoleona I. — Cerkevne oblasti se za pogreb niso brigale, — ker Gambeta je celo svoji lastni materi, katera je zahte-

vala sv. zakramentov — odrekel in zabranil to in po smrti tudi cerkven pogreb. — To kaže bolj kot vse drugo — versko nihilistično nestrpljivost njegovo. — Svečanosti pogreba in 6 nagrobnih govorov obrnjeni so bili najbolj zoper Nemško v bolj ali manj jasno in odločno naglašani volji, pri prvi priliki zopet seči po porenskih deželah, katere je leta 1870 Nemška Francoski vzela.

XXVI. izkaz doneskov

za spominek dr. J. vitez Bleiweis-Trsteniškega.

Gospod Rogač Anton, župnik na Ketnari	1 gld. — kr.
Nabral preč. gosp. Janez Podboj, kaplan v Št. Vidu pri Zatični:	
„ Kulavic Matija, župnik v Št. Vidu pri Zatični	5 „ — „
„ Podboj Janez, kaplan v Št. Vidu pri Zatični	2 „ — „
„ Kljun Janez, kaplan v Št. Vidu pri Zatični	2 „ — „
„ Turek Andrej, učitelj v pokoji v Št. Vidu pri Zatični	1 „ — „
„ Korban Josip, učitelj v Št. Vidu pri Zatični	— „ 50 „
„ Anžiček J., učitelj v Št. Vidu pri Zatični	— „ 50 „
„ Kristan Ivan, c. kr. poštar v Št. Vidu pri Zatični	— „ 50 „
Gospá Hribar Josipina, posestnica	1 „ — „
„ Podobnik Marija, „	1 „ — „
Gospica Minka	— „ 50 „
Gospod Slivnik Vincenc, trgovec	1 „ — „
Gospá Strmec Frančiška, kramarica	1 „ — „
Gospod Klemenčič Josip, gostilničar	— „ 50 „
„ Kunštek Anton, trgovec	— „ 50 „
„ Pajek France, kmet	— „ 50 „
„ Klemenčič Josip, kmet	— „ 50 „
„ Fajdiga Jože, kmet	— „ 20 „
„ Ihan Jakob, kmet	— „ 20 „
„ Šmolc Jernej, klobučar	— „ 20 „
„ Aubel Urban, urar	— „ 10 „
Družba lovcev pod Gabrom	1 „ 30 „

Skupaj 21 gld. — kr.

K temu v zadnjem listu izkazanih 1572 „ 40 „

Skupaj do zdaj 1593 gld. 40 kr.

Popravek. Na zadnji strani lista 52. pret. leta v prvi polovici zadnje strani 3. vrsti od zgoraj naj se bere „odbor“, namesto „zbor“, — v drugi polovici, 20. vrsti od zgor pa: „teritorij“ mesto „leritorij“; — po 25. vrsti ravno tam pa je izostal za besedo „da“ stavek: „je zdaj popolnem nedosegljiv.“

V poslednjem listu, str. 3, v sestavku o slovstvenih stvaréh: namesto: tu raba — čitaj: ta raba, namesto: kjer je stavek brez podmeta, čitaj: ker je in v poslednjem odstavku (str. 4) namesto: Miklošičev stari čitaj: staroslovenski slovar.

Žitna cena

v Ljubljani 3. januarja 1883.

Hektoliter: pšenice domače 7 gold. 47 kr. — banaške 8 gold. 88 kr. — turšice 5 gold. 50 kr. — soršice 6 gold. 70 kr. — rži 5 gold. 2 kr. — ječmena 4 gold. 71 kr. — prosa 5 gold. 53 kr. — ajde 4 gold. 23 kr. — ovsa 2 gold. 93 kr. — Krompir 2 gold. 59 kr. 100 kilogramov.